

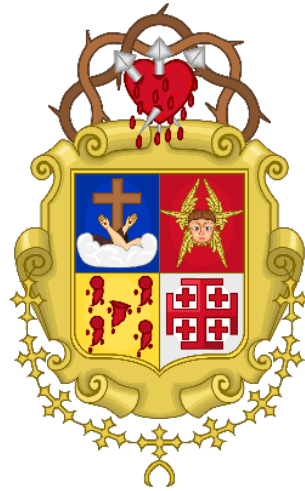
6

Broer en zus Ammerlaan waren streng katholiek en gingen in de begintijd te voet naar de kerk bij de Kerklaanbrug om de mis bij te wonen. Toen ze wat ouder werden en de Kerklaan inmiddels met grint was verhard, ging Joor altijd met de fiets naar het dorp en de kerk. Marie kon niet fietsen en zij liet zich wekelijks door Piet de Jong van de Kijckerweg met de taxi naar de kerk rijden en na afloop weer ophalen. Na een hele week hard gewerkt te hebben, moest hij dus ook op zondagmorgen nog op tijd uit bed om Marie naar de vroege mis te brengen. Toen De Jong met het taxi rijden was gestopt, heeft Piet Hofstede dit vervoer naar de kerk verzorgd. Corrie en Siem Boeters namen het halen en brengen de laatste jaren over.

Piet de Jong met de taxi naast de boerderij om Marie naar de kerk te brengen. (foto: Martie de Jong)

Joor en Marie hadden drie broers die priester waren geworden. Het meeste contact hadden zij met broer Nicolaas Anthonius Franciscus, geboren op 17 maart 1884 te Vrijenban en het veertiende kind in de rij. Hij was toegetreden tot de orde van Franciscanen of Minderbroeders met de afkorting OFM (Ordo Fratrum Minorum) en had de naam Gustaaf als kloosternaam aangenomen.

Wapen van de Franciscanen

Af en toe bezochten Joor en Marie broeder Gustaaf in het klooster der Minderbroeders Franciscanen in Venray. Daar maakten zij een dagje uit van en waren dan, in tegenstelling tot hun dagelijkse levensstijl, enorm gul en mocht het aan niets ontbreken. Na het overlijden van Joor werd Martie de Jong in 1961 de vaste taxichauffeuse voor Marie. Ze had net haar rijbewijs gehaald en reed veel taxi voor het transportbedrijf van haar vader Piet de Jong aan de Kijkerweg. De ritjes naar Venray waren altijd heel bijzonder, samen een hele dag op pad. Ze zette Marie bij de ingang van het priesterhuis af en wachtte in de directe omgeving tot het bezoek aan broer Gustaaf voorbij was. Gustaaf woonde toen al in een speciaal tehuis voor priesters op leeftijd.

Broeder Gustaaf kwam ook af en toe op bezoek naar de boerderij in De Lier. Met de andere broers en zussen die eveneens voor het kloosterleven hadden gekozen, was veel minder of geen contact. Dit had alles te maken met de beperkingen die kloosterordes aan hun bewoners oplegden in het bezoeken en ontvangen van familie.

Maar naast de bezoeken aan Venray was Marie vaker met de taxi op stap. Voor haar bankzaken ging ze regelmatig naar Delft waar ze bij verschillende banken o.a. aan de Oude Delft vaste klant was. Martie zette haar dan voor de deur af en na gedane zaken bracht ze Marie weer terug naar De Lier.

Er is nog een anekdote bewaard gebleven over een taxirit naar Delft. Voor een zakelijke afspraak in het stadscentrum parkeerde Martie de taxi op de Markt. Die was toen nog toegankelijk voor autoverkeer en diende tevens als parkeerplaats. Nadat Marie weer terugkwam en in de taxi plaats had genomen, bleek de auto een lekke band te hebben. Martie stond toch wel met de handen in het haar, totdat een behulpzame voorbijganger aanbood om de lekke band te verwisselen voor de reserveband. Hij zette de krik onder de taxi en vroeg vriendelijk aan Marie of ze soms even uit de auto kon stappen. Dat scheelde bij het omhoog krikken toch veel gewicht en was wel zo veilig. Daar had Marie helemaal geen zin en ze bleef toch wel wat eigenwijs gewoon in de taxi zitten. Zo ging de auto, met Marie erin, omhoog en werd de band met succes verwisseld.

Bij de verhuizing van Marie naar Delft, moest ook haar brandkast mee. Er waren veel mensen bij aanwezig om de loodzware kluis uit de boerderij te krijgen. Niet eenvoudig met de diverse hoogteverschillen. Eenmaal buiten tilde een heftruck hem op een vrachtauto van P. de Jong. In Delft aangekomen was er geen heftruck beschikbaar en werd de zware kluis vanaf de auto op een stapel autobanden 'gestort'. Die zorgden voor een zachte landing. Met behulp van een steekwagentje stond de kluis, met onbekende inhoud, even later weer onbeschadigd bij Marie in huis.